

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

D'acord amb el que disposa la disposició final primera de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquesta norma té caràcter bàsic, a l'empara del que estableix l'article 149.1, 15a i 25a, de la Constitució.

Disposició final segona. *Procediment de liquidació.*

En el termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el ministre d'Economia ha de publicar, mitjançant una ordre ministerial, el procediment de liquidació que defineix l'article 35.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 3 d'agost de 2001.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
per a Afers Econòmics
i ministre d'Economia,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

MINISTERI D'HISENDA

17161 REIAL DECRET 995/2001, de 10 de setembre, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de règims fiscals especials. («BOE» 218, d'11-9-2001.)

Aquest Reial decret modifica determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, que regulen l'aplicació dels règims especials a què es refereixen els capítols VIII i XIV del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Quant al règim especial de les entitats de tinença de valors estrangers, es desplega la previsió legal que conté l'apartat 2 de l'article 129 de la Llei de l'impost sobre societats, després de la reforma feta per l'article 30 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa. El règim anterior d'autorització administrativa és substituït per un sistema de mera comunicació prèvia, circumstància que exigeix el desplegament de les normes de procediment corresponents. En concret, s'atribueix a l'Administració tributària la competència en la matèria i s'estableix l'aplicació del règim al període impositiu que el subjecte passiu ha d'efectuar.

Pel que fa al règim especial de fusions, escissions, aportació d'actius i bescanvi de valors, es desplega la previsió legal que conté l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei de l'impost sobre societats, després de la reforma introduïda per l'apartat sis de l'article 2 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Per a això, es regula la forma en què s'ha de comunicar a l'Administració tributària l'opció pel règim especial esmentat. Així, s'estableix un termini de tres mesos per comunicar l'exercici de l'opció, si bé es preveu un règim transitori per a les

operacions efectuades abans que hagi entrat en vigor aquest Reial decret. Es determina, a continuació, el subjecte obligat a efectuar la comunicació, que és, amb caràcter general, l'entitat o les entitats que actuïn com a adquirents en l'operació. Quan es tracti de les operacions esmentades en les quals ni l'entitat adquirent ni la transmissor o la participada siguin residents a Espanya i, per tant, tinguin més dificultats per conèixer la disposició, i a fi que aquesta circumstància no perjudiqui els socis residents, es designa a més com a subjecte obligat a efectuar la comunicació el soci resident afectat o la persona o l'entitat transmissor resident, amb la qual cosa es permet que l'exercici de l'opció els comporti la seguretat jurídica d'acollir-se al règim que estableix el capítol VIII del títol VII de la Llei de l'impost. Finalment, es precisa la documentació que s'ha d'aportar i s'ajusten així les exigències d'informació fiscal a les previsions que recull la legislació mercantil en aquesta matèria.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de setembre de 2001,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del títol II del Reglament de l'impost sobre societats.*

Es fa una nova redacció del títol II, articles 46 a 49, del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, en els termes següents:

«TÍTOL II

Aplicació dels règims especials de les entitats de tinença de valors estrangers i de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors

CAPÍTOL I

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 46. *Comunicació de l'opció i de la renúncia.*

1. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar a l'Administració tributària.

2. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi posteriorment a la comunicació i als successius que conculguin abans que se'n comuniqui a l'Administració tributària la renúncia.

CAPÍTOL II

Règim de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors

Article 47. *Comunicació de l'opció pel règim especial.*

1. L'aplicació del règim que estableix el capítol VIII del títol VIII de la Llei de l'impost requereix que s'hi opti d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei esmentada.

2. L'opció s'ha de comunicar, en els termes que estableix aquest capítol, a l'Administració tributària.

3. La comunicació de l'opció s'ha d'efectuar dins el termini dels tres mesos següents a la data d'inscripció de l'escriptura pública on es documenti l'operació. Si la inscripció no és necessària, el termini es computa des de la data en què s'atorgui l'escriptura pública que documenti l'operació i en la qual ha de constar necessàriament l'exercici de l'opció, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei de l'impost.

Article 48. Subjecte obligat a fer la comunicació. Òrgans administratius competents.

1. En el cas d'operacions de fusió o escissió, la comunicació a la qual es refereix l'article anterior l'ha de fer l'entitat o les entitats adquirents.

Si es tracta d'operacions de fusió o d'escissió en què ni l'entitat transmissent ni l'entitat adquirent tinguin la residència fiscal a Espanya i en les quals no sigui aplicable el règim que estableix l'article 98 de la Llei de l'impost, perquè la transmissent no disposa d'un establiment permanent situat en aquest país, l'opció pel règim especial correspon al soci resident afectat. Aquest exerceix l'opció quan ho consigni a la casella corresponent del model de declaració de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. En el cas d'operacions d'aportació no dinerària, la comunicació l'ha de presentar l'entitat o les entitats adquirents.

Si aquestes no tenen la residència fiscal a Espanya, ni actuen en aquest país per mitjà d'un establiment permanent, l'obligació de comunicar recau sobre la persona o l'entitat transmissent.

3. En les operacions de bescanvi de valors la comunicació l'ha de presentar l'entitat adquirent.

Quan ni l'entitat adquirent dels valors ni l'entitat participada els valors de la qual es bescanvien siguin residents a Espanya, l'opció pel règim especial correspon al soci resident afectat. Aquest exerceix l'opció quan ho consigni a la casella corresponent del model de declaració de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. La comunicació s'ha d'adreçar a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del domicili fiscal de les entitats, o els establiments permanents si es tracta d'entitats no residents, que, de conformitat amb els apartats anteriors, estiguin obligades a efectuar-la, o a les dependències regionals d'Inspecció o a l'Oficina Nacional d'Inspecció, si es tracta de subjectes passius que hi estiguin adscrits.

Quan, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 per a les operacions de bescanvi de valors, la comunicació l'hagi de fer una entitat no resident a Espanya, la comunicació s'ha d'adreçar a l'òrgan que correspongui, entre els indicats, en funció de les circumstàncies que concorrin en l'entitat participada.

Article 49. Contingut de la comunicació.

En la comunicació s'han d'expressar les dades identificatives de les entitats participants en l'operació i s'ha de descriure aquesta. S'hi ha d'adjuntar, si s'escau, la documentació següent:

a) En els casos de fusió o escissió, una còpia de l'escriptura pública de fusió o escissió inscrita

en el Registre mercantil, i dels documents que, segons la normativa mercantil, han d'acompanyar obligatòriament l'escriptura per a la inscripció al Registre.

Si la inscripció no és necessària, una còpia de l'escriptura pública que documenti l'operació i on ha de constar necessàriament l'exercici de l'opció, d'acord amb l'article 110.1 de la Llei de l'impost.

b) En els casos d'aportació no dinerària o de bescanvi de valors, una còpia de l'escriptura pública de constitució o augment de capital social, i dels documents que, segons la normativa mercantil, l'han d'acompanyar obligatòriament.

Si no cal escriptura de constitució o augment de capital social, una còpia de l'escriptura on es documenti l'operació.

c) En el cas que les operacions anteriors s'hagin fet mitjançant una oferta pública d'adquisició d'accions, també s'ha d'aportar una còpia del fullet informatiu corresponent.»

Article segon. Modificació del títol III del Reglament de l'impost sobre societats.

1. El títol III del Reglament de l'impost sobre societats passa a denominar-se: «Aplicació dels règims especials de transparència fiscal i grups de societats».

2. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 51 del Reglament de l'impost sobre societats.

Disposició transitòria única. Exercici i comunicació de l'opció pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors.

1. Les obligacions de comunicació que regula aquest Reial decret i relatives al règim especial de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors només són aplicables a les operacions a les quals, de conformitat amb el que estableix la disposició transitòria vuitena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sigui aplicable la normativa que conté l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció que en fa l'article 2 de la dita Llei 14/2000.

2. Si, en relació amb les operacions a què es refereix l'apartat u, la inscripció al Registre mercantil de l'escriptura pública corresponent, o l'atorgament si no és necessària la inscripció, s'ha efectuat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, la comunicació s'ha de presentar en un termini de tres mesos a comptar de la data en què entri en vigor.

3. En les operacions a les quals no sigui aplicable la normativa que conté l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció que en fa l'article 2 de la Llei 14/2000 esmentada, l'exercici de l'opció pel règim especial s'ha d'efectuar en els termes que estableix l'apartat 5 de l'article 51 del Reglament de l'impost sobre societats, en la redacció vigent fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final única. Entrada en vigor.

El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de setembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

MINISTERI DE CIÈNCIA I TECNOLOGIA

17164 REIAL DECRET 996/2001, de 10 de setembre, pel qual s'estableix l'aplicació amb caràcter general del procediment de concessió de patents nacionals amb examen previ. («BOE» 218, d'11-9-2001.)

El preàmbul del Pla nacional d'investigació científica, desenvolupament i innovació tecnològica (2000-2003), aprovat pel Consell de Ministres el 12 de novembre de 1999, posa de manifest la relació directa que hi ha entre la capacitat d'innovació d'un país i la seva competitivitat. A més, es recorda que la missió de l'Administració General de l'Estat ha de ser, d'una banda, la d'enfortir la recerca com a element fonamental per contribuir a la generació de coneixement i, de l'altra, la de crear un clima favorable perquè les empreses s'incorporin plenament a la cultura de la innovació tecnològica a fi d'incrementar la seva competitivitat.

Com és sabut, un dels estímuls fonamentals per a la innovació i el desenvolupament tecnològic d'un país és una protecció jurídica adequada dels resultats de la recerca. Les abundants inversions necessàries per desenvolupar un nou producte o un nou procediment només es poden amortitzar d'una manera eficaç mitjançant la concessió d'un dret d'exclusiva. En aquest sentit, el sistema de patents és, avui dia, una condició essencial perquè les empreses puguin recuperar les seves inversions en recerca i desenvolupament.

Ara bé, l'eficàcia del sistema de patents i, consegüentment, la seva aptitud per promoure el desenvolupament tecnològic d'un país està estretament relacionada amb el procediment emprat per a la concessió de patents.

Els avantatges d'optar pel procediment de concessió amb examen previ són evidents, en la mesura que aquest sistema afavoreix la concessió de patents «fortes», entenent així les que, després d'haver superat un examen rigorós, ofereixen les màximes garanties de validesa.

Quan es va aprovar la Llei de patents actual l'any 1986 es va establir com un dels objectius prioritaris augmentar el valor de les patents espanyoles i reforçar-ne la presumpció de validesa. Per a això, era indispensable la transició de l'antic sistema de simple dipòsit cap a un sistema de concessió amb examen previ.

Durant aquesta fase de transició, s'adoptaria un procediment de concessió amb informe de l'estat de la tècnica, que constitueix un pas intermedí entre el procediment de simple dipòsit i el procediment d'examen previ. En aquest procediment, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques fa una recerca d'anterioritats que poden afectar la novetat o l'activitat inventiva de la invenció reivindicada, però no examina en quina mesura les anterioritats detectades afecten la patentabilitat de la invenció.

La disposició transitòria cinquena de la Llei de patents faculta el Govern per determinar, mitjançant un reial decret, els sectors de la tècnica per als quals és aplicable el procediment de concessió amb examen previ. Aquesta determinació té lloc una vegada implantat l'informe sobre l'estat de la tècnica per a la totalitat de les sol·licituds de patents d'invenció i es fa progressivament i en consideració a les prioritats que es fixin per al desenvolupament tecnològic i industrial de l'Estat.

El Reial decret 812/2000, de 19 de maig, va introduir el sistema de concessió de patents amb examen previ per a les sol·licituds de patent pertanyents al sector de

l'alimentació. Pel que fa als sectors tècnics diferents del de l'alimentació, la implantació del sistema d'examen previ que preveu el present Reial decret s'ha de fer d'una manera gradual.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Ciència i Tecnologia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de setembre de 2001,

DISPOSO:

Article 1. Àmbit d'aplicació.

En compliment de la disposició transitòria cinquena de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, són aplicables les normes relatives al procediment de concessió amb examen previ que preveu el capítol III del títol V de la Llei esmentada, modificat pel Reial decret llei 8/1998, de 31 de juliol:

A) A les sol·licituds de patent d'invenció l'informe sobre l'estat de la tècnica de les quals es publiqui a partir del 30 de setembre de 2001 pertanyents als sectors de la tècnica el primer símbol de classificació dels quals estigui inclòs en alguna de les classes de la classificació internacional de patents adoptada per l'Acord d'Estrasburg, de 24 de març de 1971, especificades a l'annex I d'aquest Reial decret.

B) A les sol·licituds de patent d'invenció l'informe sobre l'estat de la tècnica de les quals es publiqui a partir del 30 de novembre de 2001 pertanyents als sectors de la tècnica el primer símbol de classificació dels quals estigui inclòs en alguna de les classes de la classificació internacional de patents adoptada per l'Acord d'Estrasburg, de 24 de març de 1971, especificades a l'annex II d'aquest Reial decret.

C) A les sol·licituds de patent d'invenció l'informe sobre l'estat de la tècnica de les quals es publiqui a partir del 31 de desembre de 2001 pertanyents als sectors de la tècnica el primer símbol de classificació dels quals estigui inclòs en alguna de les classes o subclasses de la classificació internacional de patents adoptada per l'Acord d'Estrasburg, de 24 de març de 1971, especificades a l'annex III d'aquest Reial decret.

Article 2. Procediment aplicable.

En tot cas, el procediment d'examen previ aplicable és el que preveuen els articles 2 al 7 del Reial decret 812/2000, de 19 de maig, pel qual s'estableix l'aplicació del procediment de concessió amb examen previ per a les sol·licituds de patents del sector de l'alimentació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. Aplicació del procediment als nous elements de la Classificació Internacional de Patents.

El procediment d'examen que preveu aquest Reial decret s'aplica als camps tècnics inclosos en els nous elements de la Classificació Internacional de Patents que resultin en cas que es produeixin modificacions en aquesta classificació. L'aplicació del procediment té efectes des del moment en què la modificació entri en vigor a Espanya. Tanmateix, per ordre del ministre de Ciència